

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 20. mart 2012.

Slučaj br. 2011-19

G-din Sefer Sharku

Protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava zasedanjem 20. marta 2012. godine sa sledećim prisutnim članovima:

G-din Antonio BALSAMO, predsedavajući
G-đa Magda MIERZEWSKA, član komisije
G-đa Verginia MICHEVA-RUSEVA, član komisije

Uz asistenciju

G-dina John J. RYAN, višeg pravnog službenika
G-đice Leena LEIKAS, pravni službenik

Razmotrivši gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Udruženim postupkom Saveta 2008/124/CFSP koji datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovog Koncepta Odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. godine o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i prema Pravilniku Postupaka Komisije koji datira od 09. juna 2010. godine,

Nakon većanja, donosi sledeću odluku:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 25. maja 2011. godine.

II. ČINJENICE

2. Činjenice slučaja, kao što su podnete od strane podnosioca žalbe, i kao što se vidi iz dokumenata dostupnih Komisiji, mogu se ukratko prikazati kao što sledi.

Originalni posed imovine

3. Godine 1955 polubrat podnosioca žalbe Q.S. se odrekao prava na nasleđe katastarske parcele i kuće na kojoj je sagrađena u Orahovcu. Ovo je overeno u Opštinskom sudu u Orahovcu dana 28. decembra 1955. godine. Od tada je imovina, pa do skoro, pripadala podnosiocu žalbe, njegovo dvoje braće i četvoro nećaka.
4. Godine 1995. podnosilac žalbe i njegova braća su čuli glasine da Q.S. možda prodaje polovinu imovine koristeći falsifikovana dokumenta kako bi dokazao vlasništvo nad imovinom.
5. U maju 1996. godine, prema rečima podnosioca žalbe i zahtevu njegove braće, Opštinski sud u Orahovcu je našao da se Q.S. odrekao prava na nasleđivanje zakonski 1955. godine i prema tome on nije bio vlasnik imovine. Sud je naložio upravi za geodeziju da izbriše vlasništvo optuženog iz registra za imovinu. Nametnuta privremena mera 1995. godine ostala je na snazi do kraja spora. Komisiji nije poznato da li je ova odluka postala konačna.

Spor o vlasništvu nad imovinom

6. U januaru 2001. godine M.S. i ostali, koji tvrde da su kupili polovinu imanja od Q.S. 1995. godine, zatražili su od Opštinskog suda u Orahovcu da imovina, uključujući i kuću, bude podeljena na pola.
7. Pošto nije postignut sporazum između strana u vanparničnom postupku, Opštinski sud u Orahovcu je u oktobru 2001. godine obavezao M.S. da otpočne parnični postupak unutar određenog vremenskog roka kako bi omogućili podelu imovine.
8. U februaru 2005. godine Opštinski sud u Orahovcu je odbio da poništi kupoprodajni ugovor iz 1995. godine, kao što je traženo od podnosioca žalbe, na taj način legalizujući vlasništvo M.S. i ostalih, suprotno ranijoj odluci suda iz 1996. godine (vidi paragraf 5 gore). Komisiji nije poznato da li je ova odluka postala konačna.

Postupak da se napusti imovina

9. Negde u martu-aprilu 2011. godine M.S. i ostali su zatražili od Opštinskog suda u Orahovcu da naloži podnosiocu žalbe da napusti kuću i da ukloni svu njegovu imovinu iz iste. Oni tvrde da je podnosilac žalbe počeo da uništava kuću tako da su zatražili privremenu meru kako bi to sprečili. Komisiji nije poznato koji je bio ishod ovog postupka.
10. Dana 21. marta 2011. godine podnosilac žalbe je zatražio da direktorat za urbanizam, prostorno planiranje i zaštitu okoline (u tekstu "Direktorat") u Orahovcu ne odobri M.S. i ostalima dozvolu da unište spornu kuću i da ne odobri dozvolu za gradnju na zemlji o kojoj je reč. Njegov zahtev je odbijen 26. aprila 2011. godine. Direktorat je izjavio da je administrativna odluka osnovana na predstavljenim činjenicama i da direktorat nema nadležnosti da donese odluku o građanskom sporu.

11. Dana 19. aprila 2011. godine podnosilac žalbe je podneo zahtev kod sudija EULEX-a da uklone kosovske sudije sa slučaja pošto se sumnjalo da je porodica M.S. imala uticaja nad njima. Zahtev je odbijen 29. aprila 2011. godine od strane Opštinskog suda u Orahovcu.
12. Dana 21. aprila 2011. godine podnosilac žalbe je podneo novi zahtev Skupštini Opštine Orahovac da ne izda dozvolu M.S. da sruši kuću. Zahtev je odbijen 26. aprila 2011. godine kada je Skupština Opštine izjavila da je porodica M.S. zakonski vlasnik kuće.
13. Dana 13. maja 2011. godine podnosilac žalbe je zatražio privremenu meru od Opštinskog suda u Orahovcu kako bi sprečili da kuća bude srušena. Nikakav postupak nije preduzet povodom zahteva. Kuća i sve u njoj je bila srušena istog dana.
14. Podnosilac žalbe je 16. maja 2011. godine kontaktirao EULEX u Prizrenu u vezi činjenice da je ranije zatražio privremenu meru i zatražio je da EULEX preuzme ispitivanje slučaja podnosioca žalbe, ali ništa nije preduzeto. On tvrdi da ni tada nije dobio nikakav odgovor.

III. ŽALBE

15. Podnosilac žalbe tvrdi da je kršenje nastalo pod članom 6 Konvencije (pravo na pravično suđenje) i članom 1 protokola br. 1 Konvencije (pravo na mirno uživanje u imovini). On traži od EULEX-a da preduzme mere kako bi sprečili bilo kakvu aktivnost na imovini sve dok se odluka Vrhovnog Suda ne donese. On takođe zahteva da ispitivanje slučaja bude sprovedeno od strane EULEX-a zbog sumnje pristrasnosti u Opštinskom sudu u Orahovcu.

IV. ZAKON

16. Pre razmatranja suštine žalbe, Komisija treba da odluči da li da je prihvati, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su predstavljeni u Pravilu 29 njihovih Pravila Procedura.
17. Prema Pravilu 25, paragraf 1 Pravila Pracedura, Komisija može jedino da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu u sprovođenju svog izvršnog mandata.
18. Prema pomenutom pravilu, na osnovu koncepta odgovornosti u OPLAN-u EULEX-a na Ksovu, Komisija ne može da razmatra sudske postupke koji se vode pred sudovima na Kosovu.
19. Komisija navodi da podnosilac žalbe u suštini traži da Komisija utvrdi kršenje pošto EULEX nije preduzeo nikakve mere kako bi sprečio

aktivnosti na njegovom imanju dok je slučaj bio u razmatranju pred Vrhovnim Sudom na Kosovu.

20. Mandat EULEX-a ne omogućava da isti preduzme takve mere, što je u samoj nadležnosti kosovskih sudova. Prema tome pitanje izneto od strane podnosioca žalbe ne spada unutar sfere izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu.
21. Šta više, Komisija konstatuje da bilo koja pritužba o navodnoj pristrasnosti u radu kosovskih sudova bi mogla da se iznese kao osnova za žalbu u redovnom parničnom postupku. Međutim, u konkretno ovom slučaju, što se tiče izvršnog mandata EULEX-a, Komisija konstatuje da EULEX nema mandat da deluje kao apelacioni sud u kosovskom pravosudnom sistemu.
22. Prema tome pitanje ne spada unutar sfere mandata Komisije, kao što je formulisano u Pravilu 25 njihovih pravila procedura i u OPLAN-u EULEX-a na Kosovu.

IZ TIH RAZLOGA, Komisija, jednoglasno,

tvrdi da nema nadležnosti da ispita žalbu,

nalazi žalbu neosnovanom unutar značenja Pravila 29 (d) iz pravila procedura, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Antonio BALSAMO
Predsedavajući